Dosarul nr. 4-1448/2026
4-26062570-12-4-19052026

Hotărîre
în numele Legii

02 octombrie 2026 municipiul Chişinău
Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele şedinţei, judecătorul Liudmila Beșliu
Grefier: Iana Grahmez;
cu participarea: apărătorului făptuitorului Rusu Victoria, Sardari Marin;
în lipsa: făptuitorului Rusu Victoria și a agentului constatator Crețu Ludmila;
Examinând, în ședință publică, cauza contravențională intentată în privința lui Rusu Victoria, *născută la *****, IDNP ****** care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art.63 alin.(1) Cod contravențional, instanța de judecată,-

constată:

Potrivit procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 479326 din 12.05.2026 s-a stabilit că, la 04.04.2026 Rusu Victoria nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiunile de educare a copilului minor.

Acțiunile cet. Rusu Victoria au fost calificate de către agentul constatator în baza art.63 alin. (2) Cod contravențional, adică „*neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului dacă au avut ca urmare vagabondajul, cerşitul ori săvîrşirea de către acesta a unei fapte socialmente periculoase”.*

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, în persoana lui Crețu Ludmila, fiind citată legal despre locul, data și ora ședinței de judecată nu s-a prezentat, astfel, prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, s-a dispuns examinarea cauzei în absența agentului constatator cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Făptuitorul Rusu Victoria, privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală pe adresa indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție și în materialele cauzei contravenționale, în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale.

Prin urmare, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, potrivit căruia neprezentarea în şedinţă a făptuitorului, legal citat, fără motive întemeiate,

nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale, s-a dispus posibil ca examinarea cauzei să aibă loc în absenţa făptuitorului şi remiterea copiei de pe hotărâre.

Apărătorul făptuitorului Sardari Marin, în cadrul ședinței de judecată a solicitat încetarea procesului verbal cu privire la contravenție din motivul lipsei faptei.

Audiind poziția apărătorului, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale aplicabile cazului, instanța de judecată consideră necesar de a o recunoaște vinovată pe Rusu Victoria, de săvârșirea contravenției prevăzute de art.63 alin.(1) din Codul contravențional din următoarele considerente:

Actele cauzei și probele administrate impun concluzia, că învinuirea imputată lui Rusu Victoria este întemeiată.

Potrivit art.396 alin.(3) Cod contravențional, în cazul refuzului începerii urmăririi penale, încetării urmăririi penale din cauza că fapta constituie o contravenţie, procurorul dispune, prin ordonanţă motivată, pornirea procesului contravenţional şi, prin derogare de la alin.(1), examinează cauza.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Conform art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În ședința de judecată a fost stabilit că, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 479326 din 12.05.2026 , la 04.04.2026, Rusu Victoria nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiunile de educare a copilului minor.

Instanța de judecată reține că, mențiunile în procesul verbal coroborează cu materialele acumulate de către agentul constatator la caz, în susținerea celor invocate în actul de învinuire.

Astfel ținând cont de prevederile legale, instanța de judecată concluzionează că faptele constatate prin procesul verbal din 12.05.2026, sunt pe deplin confirmate.

Din raționamentele expuse, instanța de judecată concluzionează asupra vinovăției lui Rusu Victoria în comiterea contravenției prevăzute de art.63 alin.(1) Cod contravențional.

Or, instanța de judecată ține să evidențieze că, acțiunile copilului minor rezultă din educația pe care copilul o primește de la părinți, la formarea personalității și comportamentului copilului.

Prin urmare, instanța de judecată constată că Rusu Victoria, în calitate de părinte nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiile de educare a feciorului său minor .

Astfel nu pot fi reținute argumentele apărării că nu există fapta în acțiunile lui Rusu Victoria, or, învinurie a fost probate iar careva acte care ar infirma cele constatate de agentul constatator nu s-au prezentat.

Așadar, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanţele de drept descrise, instanţa de judecată constată astfel că, Rusu Victoria corect şi întemeiat a fost identificată ca o persoană care prin comportamentul său a neglijat obligațiunile de educare a copilului minor, din care cauză şi va fi recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional.

Potrivit prevederilor art. 63 alin. (1) din Codul Contravențional, ,, *neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului se sancţionează cu amendă de la 6 la 15 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 15 la 25 de ore.”.*

La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, cât şi de circumstanţele atenuante şi cele agravante. Circumstanţe atenuante sau circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică.

În aşa fel, cu referire la cele enunţate supra şi luând în consideraţie că vinovăţia făptuitorului Rusu Victoria în săvârşirea contravenţiei precizate în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. seria/nr. MAI07 179326 din 12.05.2026, este dovedită pe deplin, instanţa de judecată consideră raţional ca acesteia să i se aplice o sancţiune pecuniară în concordanţă cu acţiunile sale contravenţionale şi potrivită cu gravitatea contravenţiei săvârşite şi a cărei mărime va fi prevăzută de respectiva norma materială contravenţională.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 454, art.460 și art. 462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată –

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovată Rusu Victoria, *născută la *****, IDNP ****** de săvârșirea contravenției prevăzută de art.63 alin.(1) Cod contravențional, aplicându-i-se astfel o sancţiune contravențională cu amendă în mărime de 6 (*șase*) unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul contravențional, constituie 300 (*trei sute*) lei.

Se aduce la cunoştinţa Rusu Victoria că, în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţioal, este în drept în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, în aşa fel, se va considera că sancţiunea amenzii a fost executată integral.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,

Judecător ***Liudmila Beșliu***